

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Bělockého a přísedících Miluše Fabiánové a Miluše Tarabové při hlavním líčení konaném dne 12. prosince 2019 v Liberci

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] v Moldávii, moldavské státní příslušnosti, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Liberec,

je vinen, že

dne 13. 2. 2015 kolem 6:30 hodin čekal před společností Da v průmyslové zóně v [obec] na svou manželku, poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], a když ji viděl nasednout na místo spolujezdce do vozidla značky Renault Laguna, státní poznávací značky [anonymizováno] [číslo], majitele [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], vyjel za tímto vozidlem, které řídil [celé jméno poškozeného], do centra [obec], kde se v [příjmení] ulici ve směru jízdy do Hanychovské ulice, k hlavnímu vlakovému nádraží, na přímém úseku před tramvajovou zastávkou městské hromadné dopravy snažil opakovanými úmyslnými najetími a vybrždováním svým vozidlem značky Renault Velsatis, státní poznávací značky 4L5 8480, přinutit [celé jméno poškozeného], aby své vozidlo zastavil a aby si s ním pak obžalovaný mohl vyříkat osobní situaci a též i s [celé jméno poškozené], a to tak, že jej zprava předjel, snažil se je natlačit na tramvajový pás a následně před tímto vozidlem prudce zastavil, aniž by to vyžadovala dopravní situace před ním, při tom narazil levou zadní částí svého vozidla do pravé části vozidla [celé jméno poškozeného], když se pak ten snažil obžalovanému z místa ujet, obžalovaný v pronásledování pokračoval, vozidlo [celé jméno poškozeného] objel zleva a uvedené vozidlo znovu zablokoval a když se [celé jméno poškozeného] pak snažil vycouvat, obžalovaný se rozjel a čelně do nich u nástupního ostrůvku zastávky městské hromadné dopravy v blízkosti hlavního vlakového nádraží narazil, přičemž po tomto nárazu obě vozidla zastavila, obžalovaný i [celé jméno poškozeného] z vozidel vystoupili a obžalovaný fyzicky napadl [celé jméno poškozeného] údery do hlavy se slovy,

že ho zabije a dále se pokusil i donutit [celé jméno poškozené], aby s ním z místa odjela, což se mu nepodařilo díky zásahu kolemjdoucích; tímto jednáním obžalovaný poškodil mimo jiné pravý přední blatník, zadní nárazník, pravý zadní blatník, levé přední dveře, pravé přední dveře, levou přední lištu dveří, pravou přední lištu dveří, levé zadní dveře, pravé zadní dveře, levou zadní lištu dveří a pravou zadní lištu dveří vozidla Renault Laguna s náklady na opravu vozu ve výši 123.190 Kč, čímž v uvedeném rozsahu způsobil škodu [celé jméno poškozeného],

tedy

- a) jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal, a čin spáchal se zbraní,
- b) dopustil se jednání pro společnost škodlivého, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému ublížení na zdraví jiného, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,
- c) dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- d) poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

- ad a) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,
- ad b) přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- ad c) přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
- ad d) přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Oproti tomu se obžalovaný podle § 226 písm. a) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že

dne 6. 3. 2015 v době od 7:00 hodin do 10:30 hodin v [obec] nejprve odtáhl z ulice [ulice] do ulice [adresa], svoji manželku [celé jméno poškozené], narozenou [datum], která od něho utekla ze společné domácnosti z důvodu zlého zacházení a proti její vůli jí odvezl osobním automobilem značky Renault Velsatis, [registrační značka], do [anonymizováno] ulice k rybníku a zde proti její vůli, kdy překonal její odpor, vykonal na ni dvakrát vaginální pohlavní styk v motorovém vozidle značky Renault Velsatis, když nejprve za ní přelezl z místa řidiče na zadní sedadlo vozu, kde poškozené opakovaně sděloval, že chce sex, poškozená odmítala pohlavní styk, opakovaně mu sdělovala, že sex nechce, je utahaná a po noční, avšak na to jí sdělil, že ho to nezajímá, at' dělá, že chce sex, protože chytil od neznámé slečny nějakou nemoc a chce, aby ji chytila také, aby zemřeli současně, dále poškozenou chytil za ruce, dal je dozadu, jednou rukou jí ruce přidržel, přičemž poškozená se bránila, chtěla utéct z vozidla, odstrkávala ho, kopala nohama do sedadla, plakala a požadovala, aby šel od ní, avšak obžalovaný překonal její odpor, držel jí ruce jednou rukou a během toho ji svlékl druhou rukou donaha, sundal jí boty s kalhotami, následně bundu, tričko a podprsenku a sdělil jí, že chce teď, že ho to nezajímá, pak se svlékl donaha a vrhl se na poškozenou, chytil ji obě ruce, zalehl ji, líbal na prsou, na ústech, a v poloze na zádech na poškozené vykonal vaginální soulož trvající cca pět minut, poté poškozenou uchopil, otočil ji směrem hlavou mezi přední sedačky, přičemž poškozená klečela a obžalovaný na ní vykonával vaginální soulož, následně po několika minutách ejakuloval do vagíny poškozené; (když v této části skutku nelze pokračovat v trestním stíhání obžalovaného, neboť

poškozená [celé jméno poškozené] výslovným prohlášením vzala zpět souhlas s trestním stíháním)

poté se poškozená oblékla a utekla několik metrů z vozidla, načež za ní obžalovaný vyběhl, přitom na ní křičel, že pokud ji dožene, tak ji zabije, když poškozenou doběhl, chytil ji za ruku a odvedl ji zpět do vozidla, svlékl ji a sdělil ji, že s ní chce mít ještě sex, a poté teprve dovolil, aby odešla do práce, na to mu poškozená sdělila, že s ním pohlavní styk nechce, avšak obžalovaný přání manželky nevyslyšel, poté, co ji svlékl donaha, tak vytáhl ze středového vozidla tunelu mezi sedadly odložený skládací nůž s délkou čepele s délkou asi 10 cm, s dřevěnou rukojetí, přiložil ji čepel ke krku a naznačoval pohybem nože po jejím krku, že ji podrízne, přitom poškozené říkal, že jestli s ním nechce být, že jí uřízne hlavu a nebude s ní nikdo jiný, dále jí sděloval, že pokud s ním nechce bydlet, že jí zabije a hodí do rybníka, na to mu poškozená sdělila, ať jí klidně podrízne, že s ním žít nechce,

nakonec proti vůli poškozené vykonal na [anonymizováno] [celé jméno poškozené] vaginální soulož, přičemž poškozená ležela na zádech, obžalovaný mezi jejími nohama a následně jí přetočil s tím, že poškozená měla hlavu mezi sedačkami a obžalovaný na ní vykonával vaginální soulož, při souloži ještě změnil polohu a ukončil ji při poloze poškozené na zádech, přičemž ejakuloval na sedačku, (když v této části skutku nelze pokračovat v trestním stíhání obžalovaného, neboť poškozená [celé jméno poškozené] výslovným prohlášením vzala zpět souhlas s trestním stíháním),

čímž měl spáchat

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 19. 7. 2019, č. j. 2 T 226/2015-544, byl obžalovaný odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou za skutky popsané ve výrokové části tohoto rozsudku. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 10. 9. 2019, č. j. 55 To 387/2019-569, byl citovaný rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Odvolací soud v citovaném usnesení vytkl soudu prvního stupně nesprávný postup související s výslechem svědkyně [celé jméno poškozené] nevyhovění žádosti obžalovaného, aby byl vyslechnut svědek [jméno] [příjmení].

2. Obžalovaný při hlavním líčení konaném dne [datum] uvedl, že v době skutků žili s manželkou [celé jméno poškozené] společně. Měli spolu konflikty kvůli [celé jméno poškozeného], milenci manželky obžalovaného, se kterým asi měsíc před prvním z projednávaných skutků žila. K této nehodě obžalovaný uvedl, že si chtěl se svou manželkou promluvit o odepírání kontaktu s jejich společnými dětmi. Čekal na ni v autě u podniku [příjmení]. Zde viděl, jak nastoupila do auta [celé jméno poškozeného] a odjela s ním. Jel za nimi, pak je předjel a naznačoval, aby zastavili. Chtěl si s nimi promluvit, oni ale nezastavili. Po vzájemném předjíždění dorazili k vlakovému nádraží, kde došlo k prvnímu vzájemnému nárazu. [celé jméno poškozeného] do obžalovaného narazil zezadu. Obžalovaný potom za ním ještě chvíli jel, ale potom narazil přední částí svého auta do předních levých dveří auta [celé jméno poškozeného]. Po tomto nárazu obžalovaný z auta vystoupil, aby se podíval, co se stalo. [celé jméno poškozeného] i [celé jméno poškozené] také vystoupili. Obžalovaný se [celé jméno poškozeného] ptal, proč mu nezastavil. Ten mu místo odpovědi dal mu mikinu přes hlavu, roztrhl mu tričko a řetízek a v útoku chtěl pokračovat. Proto jej obžalovaný udeřil otevřenou dlaní, až [celé jméno poškozeného] upadl. Pak z místa oba odjeli. Ve směru od nádraží pak na obžalovaného vyskočili nějací dva lidé, chytili jej pod krkem a chtěli ho bít. Proto nasedl do svého auta a chtěl z místa odjet. Pan [celé jméno poškozeného] nastoupil

do zadní části auta obžalovaného, chytil jej za krk a dal mu dvě rány. Následně z auta vyskočil. Za několik dní poté mu přišel dopis od policie, že má zaplatit škodu 25 000 Kč. Rozhodl se proto věc řešit přes pojišťovnu. Několik dní po nehodě mu volala i manželka a vrátili se k sobě. Pokud jde o druhý skutek, sex mezi ním a jeho manželkou byl dobrovolný. V té době žili ve společné domácnosti spolu s dalšími dvěma muži. K samotnému skutku uvedl, že dne [datum] byl s kamarády, synovcem manželky [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení], v baru v ulici [ulice]. [jméno] za nimi přišla jeho manželka a spolu pak odjeli autem k rybníku vedle Perštýna. Manželka na sobě měla krátkou červenou bundu a kalhoty. Zde spolu nejdříve mluvili o běžných věcech a pak spolu měli sex, a to vzadu v autě. Došlo k němu asi v 8:00 hodin, šlo o normální sex. Poté ji odvezl do práce a on sám toho dne odpoledne odjel na plánovanou cestu do Francie. Takto se intimně stýkali i v minulosti, tedy v autě a za bílého dne. Nikdy ji k sexu nenutil nožem, nakažením pohlavní chorobou jí nevyhrožoval. Spolu se sešli ještě jednou v Moldavsku, ale sex již neměli. Komunikovali spolu telefonicky a přes aplikaci Viber. Manželství uzavřeli roku 2004, jejich manželství bylo normální. Měli spolu konflikty kvůli milencům jeho manželky. Ta jej několikrát opustila a pak se k němu vrátila.

3. Svědkyně [celé jméno poškozené] při hlavním líčení konaném dne 18. 10. 2019 odmítla vypovídat s odůvodněním, že s obžalovaným je i po ukončení manželství v kontaktu ohledně společných dvou nezletilých dětí (a výslovně vzala zpět svůj souhlas s trestním stíháním vedeným proti obžalovanému). Soud konstatoval, že svědkyně má podle § 100 trestního řádu právo odeprít výpověď z důvodu vztahu k obžalovanému, jenž je obdobou vztahu rodinnému, neboť spolu mají dvě nezletilé děti, se kterými je obžalovaný v kontaktu i po ukončení manželství. V souladu s § 211 odst. 4 trestního řádu soud při hlavním líčení četl protokol o výpovědi (č.l. 42-44), kterou svědkyně učinila v přípravném řízení dne 8. 9. 2015. Svědkyně byla před tímto výsledkem učiněným v rámci přípravného řízení o svém právu odeprít výpověď řádně poučena a výslovně prohlásila, že tohoto práva nevyužívá. Zároveň byl o výsledku s dostatečným časovým předstihem vyrozuměn tehdejší obhájce obžalovaného, který se jej tedy mohl účastnit. Výslech byl tak proveden způsobem odpovídajícím ustanovením trestního řádu.

4. Z protokolu o jejím výsledku ze dne 8. 9. 2015 bylo ke skutku popsanému v odsuzující části tohoto rozsudku zjištěno, že někdy v lednu či únoru 2015 kolem půl sedmé šla svědkyně [celé jméno poškozené] po noční směně ze svého pracoviště, tedy z provozovny společnosti Da. Odcházela společně se svým kolegou [jméno] [celé jméno poškozeného]. Jeli vozidlem značky Renault Laguna. Po výjezdu z areálu společnosti Da svědkyně zaregistrovala vozidlo obžalovaného, [příjmení] [jméno]. Jeli do centra, když v tom si svědkyně všimla, že obžalovaný jede za nimi a dohání je. U zastávky tramvaje je zprava předjel, zablokoval je a při tom narazil do té části vozidla, kde seděla svědkyně. Snažil se je vytlačit na tramvajový pás. Po tomto nárazu na chvíli obě vozidla zastavila. Pan [celé jméno poškozeného] opět vyjel a chtěl obžalovanému ujet, ten je však znovu dohnal, objel je zleva, narazil autem do levé části vozidla [příjmení] [příjmení] a toto vozidlo opět zablokoval. Když se [celé jméno poškozeného] snažil vycouvat, obžalovaný se proti nim rozjel a čelně do nich naboural. Po tomto posledním nárazu nemohl pan [celé jméno poškozeného] jet ani dopředu ani dozadu. Nárazy byly velké intenzity. Obžalovaný se je popsanými manévry zjevně snažil zastavit. Po posledním nárazu všichni tři, tedy obžalovaný, svědkyně a pan [celé jméno poškozeného], vystoupili z vozidel. Obžalovaný šel rychle k panu [celé jméno poškozeného], řval na něj a pak jej začal bít, i do obličeje. Konkrétní slova si svědkyně nevybavila, ale žártil a říkal něco ve smyslu, že ji a pana [celé jméno poškozeného] zabije. Ten se jeho útokům pouze bránil. Po nějaké době obžalovaný útoku zanechal, odešel do auta a odjel. Svědkyně a pan [celé jméno poškozeného] nejdříve po události jeli ke svědkyni domů a po krátkém odpočinku šli věc nahlásit na policii. Pokud jde o následky, svědkyně měla několik modřin na ruce a na spánku. K lékaři nešla. Z tohoto protokolu bylo dále zjištěno, že jmenovaná svědkyně byla před tímto výsledkem řádně poučena o svém právu odeprít výpověď a výslovně

prohlásila, že tohoto práva nevyužívá. Z úředního záznamu a doručenky bylo zjištěno, že o konání tohoto výslechu byl vyrozuměn obhájce obžalovaného dne 4. 9. 2015.

5. Svědek [celé jméno poškozeného] při hlavním líčení konaném dne 27. 6. 2019 vypověděl, že s [celé jméno poškozené] jeli kolem 7. hodiny ráno z noční směny. Když si všimla obžalovaného, rozhodli se, že pojedou jinou cestou. Měla strach. Kličkovali v ulicích, přejížděli se, obžalovaný jel agresivně, trubil, problikával je světly, vytlačoval je a vybrzdňoval. Při tom na ně křičel, že je zabije, že [celé jméno poškozené] nebude mít nikdo. Svědek se bál zastavit, aby je obžalovaný nenapadl. Dvakrát se srazili. Při první srážce svědek narazil pravým předním bokem do levého zadního boku a blatníku obžalovaného. Při druhé srážce, ke které došlo u vlakového nádraží, je obžalovaný natlačil na nástupní ostrůvek a na dopravní značku zastávky. Žádní lidé zde nestáli. Po tomto střetu zastavili a oba vystoupili. Obžalovaný mu nadával a vyhrožoval. Říkal, že svědka zbije a zabije. Došlo i k fyzickému napadení, které inicioval obžalovaný, první útok ale směřoval na [celé jméno poškozené]. Obžalovaný ji chtěl zatáhnout do svého auta a odvézt pryč. Svědek jej odtrhl, přetáhl přes něj bundu a snažil se ho uklidnit. Když se od obžalovaného trochu vzdálil, obžalovaný ho uhodil na spánek, až svědek upadl na zem. Chvilí měl zatmění. Když se probral, obžalovaný už paní [celé jméno poškozené] držel v autě, volala o pomoc. Dva kolemjdoucí jí pomohli z auta vytáhnout. Obžalovaný pak z místa odjel. Pokud jde o poškození vozidla, pravé přední a pravé zadní dveře byly promáčklé, stejně tak jako pravý přední blatník. Následně nehodu svědek nahlásil na policii. Žádná zranění neměl. Pokud jde o jeho vztah ke [celé jméno poškozené], byli partneři a určitou dobu spolu bydleli. [celé jméno poškozené] se mu svěřila, že mezi ní a obžalovaným došlo k fyzickému konfliktu. Svědek s [celé jméno poškozené] ukončili kvůli výhrůžkám obžalovaného směřujícím proti svědkově rodině.

6. Svědkyně [celé jméno svědky], sestra poškozené [celé jméno poškozené], při hlavním líčení konaném dne 30. 5. 2019 vypověděla, že dne 6. 3. 2015 volala po 6:30 hodin sestře, ale ta jí odpověděla až v 7:00 hodin s tím, že potřebuje pomoc a neví, co dělat. Brečela. Spolu se viděly až večer, kdy jí sestra řekla, že ji obžalovaný odvezl z baru na Fügnerově ulici do lesa v Pilínkově, zde ji znásilnil a potom odvezl zpět do práce. Na details se jí nechtěla ptát. Sestra byla vystresovaná, brečela a měla strach. Ke vztahu mezi obžalovaným a svou sestrou svědkyně uvedla, že mezi sebou měli konflikty, často se hádali. Sestra se často stěhovala na různá místa. V době skutku byli manželé, ale spolu už nebydleli. Obžalovaný byl dost agresivní, zejména po alkoholu. Svědkyně zprostředkovaně ví o několika fyzických útocích a vyhrožování ze strany obžalovaného, a to od své sestry, ale i od svého mladšího synovce. Jednoho fyzického útoku byla svědkyně přítomna, a to když obžalovaný držel její sestru u zdi v rohu. Přítomen tomu byl i jejich starší syn. V jednom případě se obžalovaný choval agresivně i proti svědkyni samotné a její matce. Pokud jde o ukončení jejich vztahu, podle obžalovaného byl důvodem nemanželský poměr jeho manželky, podle sestry svědkyně agresivita obžalovaného. Po incidentu spolu [celé jméno poškozené] obžalovaný komunikovali přes program Skype kvůli dětem.

7. Svědek [jméno] [jméno], synovec poškozené [celé jméno poškozené], při hlavním líčení konaném dne 27. 6. 2019 vypověděl, že s obžalovaným mají dobrý vztah. Byli spolu několikrát v baru v [obec]. [jméno] s nimi nikdy nebyla, ani se za nimi nikdy nestavila. V jednom případě jí svědek v baru jen předával klíče, ty si vzala a hned odešla. Zda tomu byl přítomen i obžalovaný, si svědek nepamatuje. Pokud jde o vztah mezi jeho tetou a obžalovaným, svědek sám nikdy nebyl přítomen žádného fyzického konfliktu mezi nimi.

8. Svědek [jméno] [příjmení] při hlavním líčení konaném dne [datum] vypověděl, že s obžalovaným se zná skoro dvacet let. Dva tři dny předtím, než odjel do Francie, se večer po práci, potkali ve městě. Svědek si nepamatuje, v jakém baru byli. Byla tam s nimi ještě [celé jméno poškozené], ale kdy tam přišla, svědek neví. Svědek pil pivo, [celé jméno poškozené] pila džus, obžalovaný vodu. Oni potom odešli, svědek tam ještě zůstal. Svědek si nepamatuje, kdy přesně odešli. Žádný konflikt si svědek nepamatuje.

9. Z úředního záznamu z výjezdu ze dne 6. 3. 2015 soud zjistil ohlášení znásilnění [celé jméno poškozené]. Z úředního záznamu ze dne 8. 3. 2015 zjistil vytěžení svědka při zjišťování pohybu obžalovaného. V úředním záznamu ze dne [datum] jsou zachyceny poznatky ke komunikaci obžalovaného s poškozenou [celé jméno poškozené] její rodinou, ke které mělo dojít po projednáváních skutčích. Z internetové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou [celé jméno poškozené] bylo zjištěno, že tito v době konverzace již neudržovali vztah, když v konverzaci jsou patrné výčitky obžalovaného a jeho urážky vůči poškozené.

10. Ke skutku popsanému v odsuzující části tohoto rozsudku byl z protokolu o nehodě zjištěn průběh dopravní nehody ze dne 13. 2. 2015, v 6:30 hodin v ulici [ulice], [obec]. Obžalovaný se zde ve směru jízdy od ulice [ulice] směrem k ulici [ulice] snažil v blízkosti zastávky městské hromadné dopravy zastavit vozidlo poškozeného [celé jméno poškozeného]. Tento se mu snažil vyhnout, přičemž došlo ke střetu přední části vozidla poškozeného se zadní částí vozidla obžalovaného. Následně došlo ještě minimálně k dvěma dalším úmyslným najetím a střetům vozidla obžalovaného a vozidla poškozeného. Z fotografické dokumentace soud zjistil místo skutku popsaného v odsuzující části tohoto rozsudku a též poškození obou předmětných vozidel. Ze znaleckého posudku znalce [celé jméno znalce] soud zjistil celkové náklady za opravu vozidla [příjmení] [příjmení], státní poznávací značky 3L9 7493, a to 123 189,89 Kč. Dále z uvedeného znaleckého posudku bylo zjištěno i konkrétní poškození předmětného vozidla, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Z technického průkazu soud zjistil, že vozidlo značky Renault Laguna, státní poznávací značky 3L9 7493, vlastní od 18. 7. 2011 poškozený [celé jméno poškozeného].

11. Pokud jde o skutek popsaný ve zprošťující části tohoto rozsudku, z přehraných kamerových záznamů soud zjistil, že dne 6. 3. 2015, v 6:34 hodin vešla poškozená [celé jméno poškozené] do baru TIPstar, kde se bavila s dvěma muži. V 6:50 hodin vešel do baru obžalovaný oblečen do hnědé bundy, který se následně snažil poškozenou chytat za bundu. Ona se bránila, avšak v 6:51 hodin ji odvedl z baru pryč. Po odchodu z baru se obžalovaný a poškozená vzájemně přetahovali v ulici [ulice]. Obžalovaný ji chytal za tělo a snažil se ji i přes její odpor odtáhnout. Od 7:12 hodin do 7:32 je v blízkosti společnosti FAJST spol. s r.o., sídlící v ulici [ulice] s [adresa], [obec], patrný pohyb dvou osob, kdy jedna je oblečena v červeném a druhá v tmavém oblečení. Osoba v červeném utíká podél vzrostlých stromů. Za ní běží druhá osoba v tmavém oblečení, po chvíli první osobu doběhne a vleče ji zpátky na místo, odkud obě osoby vyběhly. Od 10:42 do 10:52 je na stejném místě zachycen pohyb osobního vozidla modro-šedé barvy, jak odjíždí směrem od rybníků podél stromů. Z protokolu o vydání věci a související fotografické dokumentace soud zjistil oblečení, které měla poškozená na sobě v době druhého stíhaného skutku, tedy mimo jiné sytě růžovou bundu. Z protokolu o ohledání místa činu – Doubí, ulice [ulice], u Doubských rybníků a související fotografické dokumentace soud zjistil místo skutku popsaného ve zprošťující části tohoto rozsudku. Z lékařské zprávy soud zjistil, že poškozená byla vyšetřena dne 6. 3. 2015, v 15:34 hodin v Krajské nemocnici Liberec.

12. K pověsti obžalovaného bylo zjištěno, že v opisu Rejstříku trestů nemá evidováno žádné odsouzení, stejně tak v ani v opisu z evidence přestupků. Ze zprávy Magistrátu města Liberec bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl tímto správním orgánem shledán vinným za přestupek.

13. Shora uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že stran odsuzující části rozsudku lze ve věci učinit zcela jednoznačné skutkové závěry, že obžalovaný se žalovaného skutku dopustil a je vyloučeno, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by jej spáchal někdo jiný.

14. Obžalovaný své jednání týkající se odsuzující části rozsudku popsal tak, že si s poškozenou chtěl jen promluvit. Ke stylu své jízdy uvedl, že pouze naznačoval, aby poškození zastavili. Jako iniciátora fyzického útoku, ke kterému došlo po poslední srážce, označil poškozeného. Svědek [celé jméno poškozeného] však incident popsal zcela odlišně. Podle jeho verze před obžalovaným

kličkovali ulicemi [obec], jel agresivně, troubil, blikal světly, vytlačoval je a vybržďoval. Incident na nástupním ostrůvku svědek popsal tak, že fyzický útok inicioval obžalovaný, ale vedl jej proti [celé jméno poškozené], proti svědkovi se obrátil až ve chvíli, kdy se jeho útok proti poškozené snažil odvrátit. Když se po útoku vedeném obžalovaným proti němu samotného probral, viděl, jak dva kolemjdoucí pomáhají poškozené z auta obžalovaného. Incidentu byla přítomna i [celé jméno poškozené], která první skutek popsala do jisté míry shodně jako svědek [celé jméno poškozeného], ovšem s několika podstatnými odlišnostmi. Stejně jako [celé jméno poškozeného] uvedla, že fyzický útok po srážce automobilů začal obžalovaný, avšak to, že byl původně směřován proti ní samotné, ve své výpovědi vynechala. Stejně tak vynechala i dva kolemjdoucí, kteří jí měli podle verze [celé jméno poškozeného] pomáhat z automobilu obžalovaného. Ostatně dva cizí lidé útočící proti obžalovanému se objevili i ve verzi obžalovaného, který uvedl, že na něj vyskočili a chtěli ho bít. Ke zjištění průběhu tohoto stíhaného skutku je tak třeba vzájemně tyto výpovědi porovnat a důkladně se zabývat jejich věrohodností. Na tomto místě je třeba se pozastavit obecně nad vztahem mezi obžalovaným a poškozenou [celé jméno poškozené]. Oba byli několik let manželé a z jejich výpovědí a výpovědí všech vyslechnutých svědků a též z internetové komunikace zcela prokazatelně vyplynulo, že jejich manželství bylo vysoce konfliktní, zejména kvůli tvrzeným mimomanželským poměrům obou z nich. Tyto konflikty několikrát skončily i tím, že poškozená opustila společnou domácnost, přičemž za nějakou dobu svůj vztah s obžalovaným obnovila. Ačkoliv obžalovaný jako důvod ukončení jejich vztahu označil mimomanželské poměry poškozené, z její výpovědi i z výpovědi její sestry [jméno] [celé jméno svědka] a [celé jméno poškozeného] však vyplývá, že mezi nimi docházelo i k fyzickým střetům, s vysokou pravděpodobností i v přítomnosti jejich společných dětí. Z toho lze důvodně usuzovat, že výpověď poškozené je do jisté míry zkreslena, avšak nikoliv v neprospěch, ale paradoxně ve prospěch obžalovaného, protože spolu mají nezletilé děti. Na straně [celé jméno poškozeného] však soud žádný motiv pro zkreslení výpovědi, ve prospěch ani v neprospěch obžalovaného, neshledal. Pro úplnost soud uvádí, že takovým motivem není ani případný vztah s poškozenou, jednak pro jeho relativní krátkodobost, jednak z toho důvodu, že se krátce po skutku popsaném v odsuzující části tohoto rozsudku rozešli. Jejich vztah tedy nemohl být tak hluboký, aby svědka motivoval k úmyslnému poškození obžalovaného před soudem. Oproti tomu výpověď obžalovaného soud vyhodnotil jako nedostatečně věrohodnou. Kromě motivu pro zkreslení výpovědi ve svůj prospěch o nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného svědčí zejména jeho tvrzení, že poté, co s [celé jméno poškozeného] ukončili první incident a z místa odjeli, byl sám napaden bez jemu známého důvodu dvěma neznámými lidmi, přičemž [celé jméno poškozeného] se do toho incidentu připojil a stihl přelézt ze svého auta do auta obžalovaného, chytit jej za krk, dát mu dvě rány a pak z auta zase vyskočit. Tomuto tvrzení lze jen těžko uvěřit, neboť nemá žádný logický podklad a ani oporu v žádném z provedených důkazů. Vzhledem k těmto skutečnostem má soud za prokázaný průběh skutku popsaného v odsuzující části tohoto rozsudku výpovědi [celé jméno poškozeného], se kterou se shoduje, i přes odchylky, které lze dobře vysvětlit výše podrobně popsaným charakterem vztahu mezi obžalovaným a [celé jméno poškozené], právě její výpověď. Obě tyto výpovědi jsou pak ve shodě i listinnými důkazy, zejména protokolem o nehodě a fotografickou dokumentací, ze kterého vyplývá rozsáhlé poškození vozidlo [celé jméno poškozeného], a tedy agresivní způsob jízdy obžalovaného. Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že útok vedl otevřenou dlaní, to je nevěrohodné ve srovnání s výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], která uvedla, že [celé jméno poškozeného] obžalovaný bil do obličeje ve spojení s tvrzením jmenovaného svědka, že měl během incidentu po krátkou dobu zatmění. A konečně poškození na vozidle poškozeného [celé jméno poškozeného] bylo prokázáno vedle jeho výpovědi jmenovaného i znaleckým posudkem.

15. Tím, že obžalovaný poškozeným [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené] pohrůžkou násilí spočívající v opakovaném vybržďování a najíždění nutil, aby zastavili své vozidlo, naplnil skutkovou podstatu přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Tím, že se tohoto jednání dopustil s autem, jakožto věcí, kterou je možno učinit útok důraznější,

naplnil skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedených skutkových podstat je svobodné rozhodování člověka. Obžalovaný působil na svobodné rozhodnutí poškozených zastavit vůz, přičemž nakonec k zastavení vozidla skutečně došlo, objekt uvedeného zločinu byl tedy porušen. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že si obžalovaný záměrně takto činil za účelem zastavit vozidlo poškozených a bez pochyby si byl vědom, že auto je způsobilé učinit útok důraznější, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Tím, že obžalovaný opakovaně udeřil poškozeného [celé jméno poškozeného] do hlavy tak, že byl po určitou dobu dezorientován, aniž by mu tím způsobil poruchu zdraví, která by znesnadňovala jeho obvyklý způsob života či vyžadovala lékařské vyšetření, avšak jeho jednání k takové poruše zdraví jmenovaného poškozeného bezprostředně směřovalo a obžalovaný měl v úmyslu takovou poruchu způsobit, naplnil tak skutkovou podstatu přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je lidské zdraví, předmětem útoku člověk. Jednání obžalovaného bezprostředně směřovalo k poškození lidského zdraví jakožto objektu tohoto přečinu, a to zdraví poškozeného [celé jméno poškozeného] jakožto předmětu tohoto přečinu, a zároveň měl v úmyslu tento objekt i předmět poškodit, objekt uvedeného přečinu byl tedy nejméně ohrožen. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že si obžalovaný byl vědom, že může svým jednáním poškodit lidské zdraví a takto chtěl též učinit, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dále soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Uvedená skutková podstata chrání zájem na řádném a klidném občanském soužití, což vyplývá i z toho, že se jedná o trestný čin pro narušení občanského soužití. Pod definici výtržnictví je zařazeno jednání hrubě narušující veřejný klid, což zahrnuje i napadání jiných osob. Jednání obžalovaného v této věci je poměrně typickým výtržnictvím, jak bylo popsáno, tedy napadení jiné osoby. Bezpochyby se jednalo o napadení na místě veřejnosti přístupném, jakým je zastávka městské hromadné dopravy, která je neomezeně přístupná všem. Svým jednáním obžalovaný vzbuzoval obavy o život a zdraví, zejména když opakovaně udeřil poškozeného [celé jméno poškozeného] a též dorážel i na poškozenou [celé jméno poškozené]. Obžalovaný výše popsaným jednáním narušil klidné občanské soužití a porušil tak objekt tímto trestným činem chráněný. S ohledem na to, že si obžalovaný byl vědom, že svým chováním ruší klidné soužití osob přítomných na zastávce, když udeřil pěstmi poškozeného [celé jméno poškozeného] a útočil i na poškozenou [celé jméno poškozené], nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. A tím, že obžalovaný poškodil osobní automobil náležící poškozenému [celé jméno poškozeného] a způsobil tak na jeho majetku škodu ve výši 123.190 Kč, tedy škodu nikoliv nepatrnou, významně přesahující hranici 5 000 Kč s ohledem na ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku, naplnil tak skutkovou podstatu i přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany této skutkové podstaty je cizí věc proti poškození ze strany pachatele. Obžalovaný svým jednáním poškodil věc náležící poškozenému [celé jméno poškozeného], objekt uvedeného přečinu byl porušen. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že obžalovaný vědomě poškodil věc, které mu nenáleží, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

16. Pro úplnost soud dodává, že nic na uvedeném závěru nemění ani skutečnost, že poškozená [celé jméno poškozené] při hlavním líčení dne [datum] výslovně vzala svůj souhlas s trestním stíháním vedeným proti obžalovanému zpět, neboť mimo ni byl popsáným skutkem poškozen i [celé jméno poškozeného], u něhož vztah vůči obžalovanému, který by mu zakládal právo odeprít výpověď podle § 100 trestního řádu, shledán nebyl.

17. Při ukládání trestu se soud řídil těmito úvahami. Vzhledem k tomu, že je obžalovanému ukládán trest za několik trestných činů, je namístě podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen

trest úhrnný v sazbě podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, v tomto případě zločin vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku, za který pachatel hrozí trest odnětí svobody v trvání 2 roky až 8 let. Povaha a závažnost spáchaného skutku relativně odpovídá výše uvedené právní kvalifikaci. Obžalovanému polehčuje, že před spácháním žalovaných skutků nebyl na území České republiky pravomocně odsouzen ani potrestán. Dobu, která od skutku uplynula, soud ve prospěch obžalovaného nezohlednil, neboť průtahy byly způsobeny chováním na jeho straně tím, že bezprostředně po stíhaném jednání odcestoval do zahraničí, na oznámení ze strany [celé jméno poškozené] o tom, že je proti jeho osobě vedeno trestní řízení, reagoval bez zájmu a jeho přítomnost v řízení byla zajištěna až úkony učiněnými v rámci mezinárodní právní pomoci. Obžalovanému pak přitěžuje, že na vozidle poškozeného [celé jméno poškozeného] způsobil škodu významně přesahující hranici škody nikoliv nepatrné a že spáchal trestný čin na dvou osobách, a to na poškozeném [celé jméno poškozeného] a poškozené [příjmení]. Obžalovanému dále přitěžuje, že svého jednání nelitoval ani se za něj poškozeným neomluvil. Obžalovanému významně přitěžuje, že spáchal celkem 4 trestné činy. Soud vzal též v potaz i chování obžalovaného před skutkem, neboť ten byl zjevně vyvrcholením jeho agrese vůči poškozené. Jednání obžalovaného tedy nelze brát jako ojedinělý exces, ale naopak jako vzorec chování, přičemž se nezděráhá užít jakéhokoliv prostředku, aby dosáhl svého cíle, včetně užití zbraně. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že obžalovanému je nezbytné uložit trest odnětí svobody spojený s přímým výkonem, neboť jakákoliv mírnější opatření by se v jeho případně zjevně míjela požadovanému účinku. Vzhledem k dosavadní trestní bezúhonnosti má soud za odpovídající uložit tento trest na samé spodní hranici výše uvedené trestní sazby, tedy v trvání 2 let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť u něj nebyly splněny podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice se zvýšenou ostrahou.

18. Ve zprošťující části rozsudku soud po provedeném dokazování dospěl k následujícím závěrům. Co do části skutku, která byla obžalobou právně kvalifikována jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, se soud podle pokynů odvolacího soudu při jednání poškozené dotázal, zda trvá na svém souhlasu s trestním stíháním obžalovaného. Ta po řádném poučení o následcích tohoto postupu výslovně vzala svůj souhlas s trestním stíháním vedeným proti obžalovanému zpět. Vzhledem k tomuto nelze v souladu s § 163 odst. 1, odst. 2 trestního řádu s trestním stíháním obžalovaného co do tohoto rozsahu pokračovat. Co do části skutku, která byla obžalobou právně kvalifikována jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, podle § 163 odst. 1 trestního řádu je trestní stíhání podmíněno souhlasem poškozeného pouze u přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního řádu. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se dopustil kvalifikované skutkové podstaty tohoto trestného činu, nelze s odkazem na § 163 odst. 1, odst. 2 trestního řádu dospět ke stejnému závěru jako u zločinu znásilnění. Nicméně za zjištěné důkazní situace nelze bez pochybností dospět k závěru o vině obžalovaného z následujících důvodů.

19. Údajnému jednání obžalovaného, které bylo obžalobou kvalifikováno jakožto zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a které mělo spočívat v hrozbách smrti za současného použití nože, měl být přítomen pouze obžalovaný a [celé jméno poškozené]. Obžalovaný odmítl, že by se na svědkyni dopustil jednání, kterému mu je obžalobou kladeno za vinu. Svědkyně [celé jméno poškozené] při hlavním líčení odmítla vypovídat. Pokud jde o protokol o výpovědi [celé jméno poškozené] ze dne 20. 3. 2015, soud po pečlivém uvážení dospěl k závěru, že pro jeho čtení v hlavním líčení nebyly splněny podmínky podle § 211 trestního řádu. Oproti výpovědi týkající se skutku popsaného v odsuzující části rozsudku, o konání výpovědi svědkyně dne 20. 3. 2015 nebyl vyrozuměn ani obžalovaný (přípravné řízení bylo vedeno jako řízení proti uprchlému), ani obhájce (Mgr. Jan Zrnovský byl obžalovanému ustanoven až dne 10. 6. 2015). Ačkoliv svědkyně byla vyslýchána podle § 158 odst. 9 trestního řádu a § 158a trestního řádu, ve skutečnosti tento úkon nesplňoval předpoklady neodkladného ani

neopakovatelného úkonu ve smyslu § 160 odst. 4 trestního řádu. Případné čtení takového protokolu podle § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu by bylo výjimkou se zásady kontradiktornosti trestního řízení, v jejímž důsledku dochází k omezení práva obhajoby vůči možnosti zúčastnit se výsledku svědkyně a klást ji otázky. Proto je nutné k zásahu do tohoto práva přistupovat restriktivně, tzn. takový protokol číst pouze, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovení trestního řádu a skutečně šlo o neodkladný nebo neopakovatelný úkon, což v posuzovaném případě splněno nebylo. Svědkyně je mladá žena nevykazující problémy s pamětí nebo s vnímáním. Pokud jde o hrozbu nátlaku, soud nijak nespornuje, že ke dni výsledku tato hrozba byla vzhledem popisovanému vztahu mezi obžalovaným a [celé jméno poškozené] reálná, nicméně během vyšetřování tato hrozba odpadla, neboť následně vyšlo najevo, že obžalovaný se během vyšetřování zdržoval v cizině, svědkyně tedy byla mimo jeho sféru. Nic tak nebránilo její výslech zopakovat po zahájení trestního stíhání za přítomnosti obhájce k zajištění práva obžalovaného na spravedlivý proces. Ostatně svědkyně byla celou dobu kontaktní a opakovaně se dostavila k předvolání k hlavnímu líčení. Nadto není přípustné, aby tento protokol o výsledku svědkyně byl rozhodujícím usvědčujícím důkazem proti obžalovanému. Obdobný názor je vyjádřen například v nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2011, sp. zn. IV. ÚS 569/11, v 35. odst., Postup ve smyslu § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu ale není sám o sobě v rozporu s čl. 6 odst. 1, 3 písm. d) Úmluvy. Lze ho však připustit pouze za předpokladu, že se jedná o opatření striktně nezbytné a nesnáze způsobené obhajobě omezením jejich práv budou dostatečně kompenzovány postupem orgánů činných v trestním řízení (srov. nálezy ze dne 11. října 2004 sp. zn. IV. ÚS 538/03, N 142/35 SbNU 21; nálezy ze dne 27. dubna 2009 sp. zn. I. ÚS 3206/08, N 99/53 SbNU 251). Přechtná výpověď svědka, který nikdy nebyl vyslechnut kontradiktorně, nemůže být výlučným nebo rozhodujícím důkazem viny (srov. rozsudek Van Mechelen a ostatní proti Nizozemsku, bod 55; rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 20. prosince 2001 ve věci P. S. proti Německu, bod 24; též nálezy ze dne 17. prosince 2007 sp. zn. I. ÚS 375/06, N 225/47 SbNU 951, bod 22; nálezy sp. zn. I. ÚS 3206/08).“

20. Pokud jde o další důkazy, svědkyně [celé jméno svědka] posuzované jednání reprodukovala pouze zprostředkovaně a velmi obecně, a to podle toho, co jí sdělila svědkyně [celé jméno poškozené]. [jméno] uvedla, že se na detaily záležitosti své sestry ptát nechtěla, navíc neuvedla nic o údajných hrozbách smrti ze strany obžalovaného či použití nože během konfliktu. Z výpovědi svědků [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] soud nemohl učinit žádná relevantní zjištění. Nadto soud z přehraných kamerových záznamů z baru TIPstar zjistil, že oba muži, s nimiž poškozená [celé jméno poškozené] před příchodem obžalovaného do baru komunikovala, při odchodu obžalovaného a poškozené z baru komunikují již jen mezi sebou, jsou natočení k sobě a odchod obžalovaného a poškozené neregistrují. To částečně odpovídá výpovědi svědka [jméno] [příjmení], který si pamatuje, že obžalovaný s poškozenou z baru odešli. Úřední záznam o ohlášení znásilnění [celé jméno poškozené], kamerové záznamy, protokoly o vydání věci, fotografické dokumentace, protokol o ohledání místa činu a lékařská zpráva nad pochybnosti prokazují pouze to, že obžalovaný se svědkyní opustili bar TIPstar, následně mezi nimi v ulici [ulice] došlo k určité fyzické interakci a týž den se svědkyně nechala vyšetřit v Krajské nemocnici Liberec. Průběh celého konfliktu a už vůbec konkrétně to, zda obžalovaný [celé jméno poškozené] vyhrožoval smrtí s užitím nože, však prokázán není.

21. Proto soud v uvedeném rozsahu rozhodl v duchu zásady in dubio pro reo o zproštění obžalovaného postupem podle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť na základě provedených důkazů nelze bez pochybností dospět k závěru, že by se stal skutek popsáný v podané obžalobě pod bodem 2), respektive jeho část, na kterou nedopadá výslovné zpětvzetí souhlasu [celé jméno poškozené] s trestním stíháním obžalovaného podle § 163 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Liberec 12. prosince 2019

Mgr. Jan Bělocký
soudce